

तैलीनं, स्त्री, (तिलानां भवनं चैत्रम् । तिल +
“विभाषा तिलमाषेति ।” ५।२।४। इति
पक्षे खन् ।) तिलचैत्रम् । इत्यमरः । २।६।७७
(यथाच शब्दरत्नावल्याम् ।

“तिलोद्भवोचितं यत् तिल्यं तैलीनमित्यपि ।”
तैषः, पुं, (तैषी तिथ्यनक्षत्रयुक्ता पौर्णमासी
अस्मिन्निति । तैषी + “सास्मिन् पौर्णमासीति ।”
४।२।२१। इत्यण् ।) पौर्णमासः । इत्य-
मरः । १।४।१५ । (तिथ्यनक्षत्रसम्बन्धिनि,
त्रि । “तैषमहः । तैषी रात्रिः ।” इति
सिद्धान्तकौमुदी ।)

तैषी, स्त्री, (तिथ्येन नक्षत्रेण युक्ता । “सन्धि-
वेलाद्यतुनक्षत्रेभ्योऽण् ।” ४।३।१। इत्यण् ।
“तिथ्यपुष्ययोर्नक्षत्रानि यलोप इति वाच्यम् ।”
इति यलोपः । डीप् ।) पुष्यनक्षत्रयुक्ता पौर्ण-
मासी । इति स्रग्बोधम् ॥

तोकं, स्त्री, (तौति पूरयति यद्दमिति । तु पूर्यो
+ बाहुलकात् कः ।) अपत्यम् । पुत्रो इहिता
च । इत्यमरः । २।६।२८ । (यथा, ऋग्वेदे ।
१।६४।१४ ।

“तोकं पुष्येन तनयं शतं हिमाः ॥”

शिशुः । बालकः । यथा, भागवते । २।७।२७ ।

“तोकैर्न जीवहरणं यदुलूकिकाया-
स्त्रैमासिकस्य च पदा शकटोऽपहृतः ॥”

तोकम्, स्त्री, कर्णमलम् । इति हेमचन्द्रः ॥ मेघः ।
इत्यण्यपालः ॥

तोकम्, पुं, (तक्न्ति हसन्ति आनन्दिता भवन्ति
लोका अनेनेति । तक् + बाहुलकात् मः
बोलष ।) हरिद्वयः । अपत्यवयः । इत्य-
मरः । २।६।१६ । (“यवास्तोक्याः शृष्ट-
त्रीहयो लाजाः ।” इति वाजसनेयसंहितायां
महीधरः । १६।१ । कश्चित् स्त्रीवलिङ्गीयम् ।
यथा, वाजसनेयसंहितायाम् । १६।१३ ।
“दीप्त्यायै रूपश्श्रव्याणि प्राययीयस्य
तोक्यानि ॥”

पक्षवाद्यङ्कुरः । यथा,—

“पक्षपुष्यफलच्छायाभ्रलवस्कुलदारुभिः ।

गन्धनिर्वाससम्प्रास्थितोक्यैः कामान् वितन्वते ॥”
इति श्रीभागवते । १०।२२।२५ ॥

“निर्यासं घनरसः तोक्याः पक्षवाद्यङ्कुराः ।”
इति तट्टीकार्यां श्रीधरस्वामी ॥

तोटकं, स्त्री, द्वादशाक्षरपादच्छन्दः । इति कुन्दो-
मञ्जरी ॥ (अस्य लक्षणदिकान्तु कुन्दःशब्दे
द्रष्टव्यम् ॥)

तोड, ऋ नादरे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा-
परं-सकं-सेट् ।) ऋ, अतुतोडत् । नादरो-
ऽनादरः । इति दुर्गादायः ॥

तोन्नं, स्त्री, (तुदते ताष्यतेनेनेति । तुद + “दास्त्री-
शस्ययुजस्तुदेति ।” ३।२।१२२ । इति
दृत् ।) गवादिताडनदण्डः । पाँचनी इति
ख्यातः । तन्पर्यायः । पाञ्चनम् २ तोदनम् ३
गजस्य तोदनदण्डः । तन्पर्यायः । वैशुकम् २ ।

इत्यमरः । २।८।४१ ॥ वैशुकम् ३ । इति
भरतः ॥ (यथा, रामायणे । २।४०।४१ ।
“न हि तत्पुरुषयथात्रो दुःखजं दर्शनं पितुः ।
मातुश्च सहितुं शक्तस्तोत्तेर्नृन् इव द्विपः ॥”)

तोदः, पुं, (तुद अथे + भावे घञ् ।) यथा ।
इति रत्नमाला ॥ (यथा, भागवते । ३।१८।६ ।

“तोदं ऋषिन्निरगादस्ममध्याद्-
आहाहतः सकरेणुर्यथेभः ॥”

तुदतीति । तुद + अच् । पीडादायके, चि ।
यथा, ऋग्वेदे । ४।१६।११ ।

“यासि कुत्सेन सरथमवस्युस्तोदो वातस्य
हृद्योरीशानः ॥”

“तोदस्तोदकः ।” इति सायनः ॥)

तोदनं, स्त्री, (तुदतेनेनेति । तुद + करणे ल्युट् ।)
तोन्नम् । इत्यमरः । २।६।१२ ॥ (तुद +
भावे ल्युट् ।) यथा । इति मेदिनी । ने, ७३ ॥
(यथा, सुश्रुते । १।२२ ।

“तोदनभेदनताडनच्छेदनायमनमन्वेत्यादि ॥”
वृत्तविशेषः । यथा, तत्रेव । १।४६ ।

“क्षीरवृक्षफलजाम्बवराजादनतोदनतिन्दुकवज्जल-
घन्वनास्रतकाश्वकर्णफसगुरुपृक्कगार्ङ्गेरुकी-
पुष्करवर्त्तिविल्वविम्बीप्रश्नीनि ॥”

तोमरः, पुं स्त्री, (तुम्यति हिनस्तीति । तुम्य +
बाहुलकात् अरप्रत्ययेन साधुः । इत्यञ्जलदत्ते-
नोक्तम् । ३।१३१ ।) अस्त्रविशेषः । श्रावली
इति भाषा । तन्पर्यायः । शर्वला २ । इत्य-
मरः । २।८।६३ ॥ (यथा, देवीभागवते ।
५।५।२६ ।

“गदाभिः पट्टिशैः शूलैश्चक्रैश्च शक्तितोमरैः ॥”
हस्तज्ञेयसशस्त्रदण्डः । इति महाभारतटीका ॥
रायवाँश इति भाषा । (अस्य आह्वत्यादिक-
सुक्तं वैशम्पायनेन तद्वयथा,—

“तोमरः काष्ठकायः स्यात् लौहशरीर्षः
सुपुच्छवान् ।

हस्तत्रयोन्नताङ्गश्च रक्तवर्षस्त्वश्रुगः ॥”

शाङ्गधरेण तु,—

“फणवत् शीर्षदेशः स्यात्तोमरस्त्रायसस्तथा ॥”
वैशम्पायनोक्तान्यस्य कार्याणि यथा,—

“उद्धानं चिनिर्युक्तश्च वेधनश्चेति तन्निकम् ।
वल्गितं शस्त्रतत्त्वज्ञाः कथयन्ति नराधिपाः ॥”

अग्निपुराणोक्तधनुर्वेदमतेऽस्य कार्याणि यथा,
“दृष्टिघातं भुजाघातं पार्श्वघातं द्विजोत्तमम् ।
ऋजुपक्षेयुष्णा पातं तोमरस्य प्रकीर्तितम् ॥”

जनपदविशेषः । यथा, मातृस्ये । १२०।५७ ।

“तोमरान् श्रावयन्ती च हंसमार्गान्
सम्हृहकान् ॥”

नवाक्षरकुन्दोविशेषे, स्त्री । शब्दार्थचिन्ता-
मणिधृतं तल्लक्षणादिकं यथा,—

“प्रथमं सकं विनिधाय
जगत्तुल्यस्य निधाय ।

ऋव तोमरं सुखकारि
कथिराजवक्रविहारि ॥”

उदाहरणम्,—

“सखि ! मादके मधुमासि

ब्रज सखरं किमिच्छसि ।

सहते न किं विहरामि

किमु पावकं प्रविशामि ॥”

तोमरधरः, पुं, (तोमरं धरतीति । धृ + अच् ।
यद्वा, तोमरस्य अस्त्रविशेषस्य धरः ।) अयिः ।
इति शब्दार्थकल्पतरुः ॥

तोमरिका, स्त्री, (तोमर + संज्ञार्था कन् ।
स्त्रीलिङ्गत्वात् टाप् अत इत्वश्च ।) तुवरिका ।
इति शब्दरत्नावली ॥

तोयं, स्त्री, (“तवतेर्वृद्धिकर्मणः + ‘अत्रादायश्च ।’
उर्णा ४।१०८ । इति यत्प्रत्ययो निपातितो
द्रष्टव्यः । वृद्धते वर्णासु । ‘तुदति तोयम्’ इति
क्षीरस्वामी । तुदतेः पूर्व्वत् यत्प्रत्यये निपा-
तनात् दकारलोपे गुणः । यद्वा, तुदिः सौत्र
आवरणार्थः ॥” इति निघण्टुनिबन्धने देव-
राजयन्वा । १।१२।६२ ।) जलम् । इत्य-
मरः । १।१०।४ ॥ (यथा, देवीभागवते ।
१।६।२६ ।

“तथा ततमिदं तोयं तदाधारश्च तिष्ठति ॥”

पूर्वाधादानक्षत्रम् । जलदेवतत्वादस्य तथा-
त्वम् ॥)

तोयकामः, पुं, (तोयं जलं कामयते इति ।
कम् + अच् ।) परिचायः । जलवेतसः । इति
जटाधरः ॥ जलाभिलाषिणि, चि ॥

तोयकच्छं, स्त्री, (तोयेन तोयमात्रपानेन यत्
कच्छं व्रतम् ।) जलमात्रपानरूपव्रतविशेषः ।
इति मिताक्षरा ॥ (यथा, मार्कण्डेये ।
“भूलकच्छं स्मृतं भूलैस्तोयकच्छं जवेन तु ॥”)

तोयच्छिम्भः, पुं, (तोयस्य जलस्य छिम्भ इव ।)
घनोपलः । इति हारावली । ५८ ॥

तोयदः, पुं, (तोयं ददातीति । दा + कः ।) मेघः ।
(यथा, महानिर्व्वाणतन्त्रे । ४।५३ ।

“यदा सौमि स्वल्पफला तोयदाः स्तोकर्वर्षणः
असम्यक्फलिनो वृक्षास्तदेव प्रबलः कलिः ॥”)
सुस्तकम् । इति, स्त्री । इति मेदिनी । दे, ३० ॥
जलदातरि चि । (यथा, महाभारते शान्ति-
पर्वणि ।

“तोयदो मनुजयात्र ! स्वर्गं गत्वा महादुते ! ।
अक्षयान् समवाप्नोति लोकानित्यब्रवीन् मनुः ॥”)

तोयधरः, पुं, (तोयं जलं धरतीति । धृ + अच् ।
तोयस्य धरो वा ।) मेघः । सुस्ता । सुनिध-
स्यकशाकः । इति मेदिनी । रे, २६५ ॥ (जल-
धारिणि, चि । यथा, रामायणे । २।६३।१० ।

“सुखन्ति कुसुमान्धेते गगाः पर्वतसारुषु ।
नीला इवातपापाये तोयन्तोयधरा घनाः ॥”)

तोयधिः, पुं, (तोयाणि धीयन्तेऽत्र । धा + “कर्म-
ण्यधिकरणे चि ।” ३।३।६३ । इति किः ।
आतो लोपः ।) समुद्रः । इति पुराणम् ॥
(यथा, स्वर्गसिद्धान्तं भृंगोलाध्याये । ३७ ।
“समन्तात् मेरुमध्यासु तुल्याभागेषु तोयधिः ॥”)